

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

**W KOMUNII
Z BOGIEM**

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 135 (347)

Wydawca: Ks. proboszcz Edward Majka

wydawane od 1930 r.

Módlmy się:

Miłosierny Boże, przyjmij nasze dziękczynienie za dar apostołskiego życia i posłannictwa Błogosławionego Jana Pawła II i za jego wstawiennictwem pomóż nam wzrastać w miłości do Ciebie i odważnie głosić miłość Chrystusa wszystkim ludziom. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

MODLITWA

DO BŁOGOSŁAWIONEGO PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Błogosławiony Janie Pawle II,
przez znak Twojego świętego życia
wychwalamy Boga Miłosiernego.
Chcemy trwać w duchu
ośmiu błogosławieństw,
zauważać ludzi potrzebujących
życzliwego spojżenia,
z pokorą przyjmować krzyż
jako dar przemieniający
nasze codzienne słabości.
Doznaliśmy – choć nie jesteśmy tego godni –
wielu łask płynących z Nieba.
Niech one przez Twoje wstawiennictwo
umacniają nasze istnienie,
kierując je w stronę
tajemnicy zmartwychwstania,
w świetle której rozwiązują się
wszelkie trudności i każdy człowieczy ból.
Prosimy, abyś orędowną za nami
i za całym światem
w blasku Bezinteresownej Czystej Miłości.
Amen.

Błogosławiony Jan Paweł II papież
LITANIA

modlitwa posiada imprimatur Metropolity Krakowskiego,
kard. Stanisława Dziwisza,
z 12 kwietnia 2011 r.

Litania do błogosławionego Jana Pawła II

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.
Christe usłysz nas, Christe wysłuchaj nas.
Ojczy z nieba, Boże - zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupiciela świata, Boże - zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże - zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże - zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo - módl się za nami.

Błogosławiony Janie Pawle, módl się za nami
Zanurzony w Ojcu, bogatym w miłosierdzie,
Zjednoczony z Chrystusem, Odkupicielem człowieka,
Napelniony Duchem Świętym, Panem i Ożywcielem
Całkowicie oddany Maryi,
Przyjacielu Świętych i Błogosławionych,
Następco Piotra i Sługo sług Bożych,
Stróżu Kościoła nauczający prawd wiary,
Ojczy Soboru i wykonawco jego wskazań,
Umacniający jedność chrześcijan i całej rodziny
ludzkiej,

Gorliwy Miłośniku Eucharystii,
Niestrudzony Pielgrzymie tej ziemi,
Misjonarzu wszystkich narodów,

Świadku wiary, nadziei i miłości,
Wyrwały Uczestniku cierpień Chrystusowych,
Apostole pojednania i pokoju,
Promotorze cywilizacji miłości,
Głosiciele Nowej Ewangelizacji,
Mistrzu wzywający do wypłynięcia na głębię,
Nauczycielu ukazujący świętość jako miarę życia,
Papieżu Bożego Miłosierdzia,
Kapłanie gromadzący Kościół na składanie ofiary,
Pasterzu prowadzący owczarnię do nieba,

Bracie i Mistrzu kapłanów,
Ojczy osób konsekrowanych,
Patronie rodzin chrześcijańskich,
Umacnienie małżonków,
Obronco nienarodzonych,
Opiekunie dzieci, sierot i opuszczonych,
Przyjacielu i Wychowawco młodzieży,
Dobry Samarytaninie dla cierpiących,
Wsparcie dla ludzi starszych i samotnych,
Głosiciele prawdy o godności człowieka,
Mężu modlitwy zanurzony w Bogu,
Miłośniku liturgii sprawujący Ofiarę na ołtarzach świata,
Uosobienie pracowitości,
Zakończony w krzyżu Chrystusa,

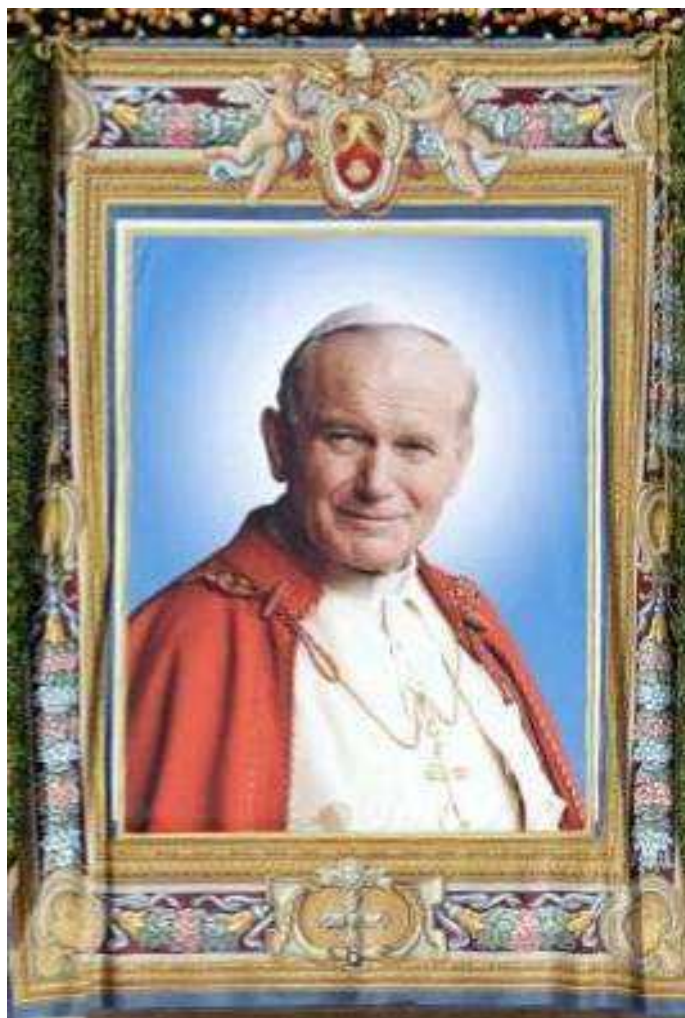
Przykładnie realizujący powołanie,
Wyrwały w cierpieniu,
Wzorze życia i umierania dla Pana,

Upominający grzeszników,
Wskazujący drogę błądzącym,
Przebaczający krzywdzielnikom,
Szanujący przeciwników i prześladowców,
Rzeczniku i obrońco prześladowanych,
Wspierający bezrobotnych,
Zatroskany o bezdomnych,
Odwiedzający więźniów,
Umacniający słabych,
Uczący wszystkich solidarności,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata -
przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata -
wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata - zmiłuj
się nad nami.

Módl się za nami Błogosławiony Janie Pawle.
Abyśmy życiem i słowem głosili światu Chrystusa,
Odkupiciela człowieka.

Przyszliśmy do Niego - Jan Paweł II błogosławionym

Któż z nas nie pamięta słów z mocą wypowiedzianych przez Jana Pawła II inauguracyjnych Jego pontyfikat: „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Sam zaś wcześniej otworzył „dla Chrystusa społeczeństwo, kulturę, systemy polityczne i ekonomiczne, odwracając z siłą olbrzyma, z siłą, którą czerpał z Boga tendencję, która wydawała się być nieodwracalna” – powiedział Benedykt XVI.

Gdy papież Jan Paweł II odszedł do Pana, z niedowierzaniem zadawaliśmy sobie pytanie: Czy Jego już nie ma naprawdę? Wkrótce już okazało się, że odchodząc od nas, jest ciągle wśród nas i jest wśród nas coraz bardziej i że wkrótce będzie bardzo blisko i na zawsze.

I stało się - 13 maja 2005 papież Benedykt XVI ku radości wiernych zezwolił na natychmiastowe rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II, udzielając dyspensy od pięcioletniego okresu oczekiwania od śmierci kandydata, jaki jest wymagany przez prawo kanoniczne, by rozpocząć wspomniany proces, który formalnie zaczął się 28 czerwca 2005, kiedy zaprzysiężeni zostali członkowie trybunału beatyfikacyjnego.

Dzień 1. maja 2011 roku stał się w historii Kościoła katolickiego dniem szczególnym. Po raz pierwszy od 1000 lat bezpośredni następca papieża beatyfikował swojego poprzednika. Benedykt XVI nie ukrywał wzruszenia, dziękując Bogu za doświadczenie swej długoletniej współpracy z Janem Pawłem II, którego podziwiał, czego wyraz dał, mówiąc: „Moja posługa była wspierana jego głęboką duchowością i bogactwem jego intuicji. Zawsze uderzał mnie i budował przykład jego modlitwy.”

Dzień ten jest wyjątkowy także dlatego, że jest on pierwszym dniem miesiąca maryjnego. W nawiązaniu do tego faktu Benedykt XVI zauważył: „Radujemy się wszyscy, że beatyfikacja Jana Pawła II ma miejsce w pierwszym dniu miesiąca maryjnego, pod matczynym spojrzeniem tej, która swoją wiarą podtrzymuje wiarę apostołów i stale podtrzymuje wiarę ich następców, szczególnie tych, którzy są powołani, aby zasiąść na katedrze Piotrowej”.

Po ogłoszeniu Jana Pawła II błogosławionym i odsłonięciu jego portretu zawieszzonego na fasadzie bazyliki watykańskiej na placu Świętego Piotra zapanowała euforia. Wierni bili brawo i krzyčili „Giovanni Paolo!”, a nad głowami zebranych falowały setki tysięcy flag, wśród których z dumą powiewała ta najbliższa sercu bo biała - czerwona.

W Polsce wyniesienie Jana Pawła II na ołtarze godnie uczczono od Bałtyku do Tatr, ale centralnym miejscem obchodów stał się wadowicki rynek. To w Wadowicach wszystko co ważne się zaczęło. „I życie się zaczęło, i szkoła się zaczęła, i studia się zaczęły, i teatr się zaczął, i kapłaństwo się zaczęło”. To tu urodził się przyszły papież. Podobno kiedy w Wadowicach pani Emilia oczekiwała narodzin swego syna, w pobliskim kościele odprawiano nabożeństwo majowe. Aby usłyszeć modlitwę, poprosiła akuszerkę o otwarcie okna. Przy dźwiękach Litanii Loretańskiej i pieśni maryjnych na świat przyszedł przyszły papież.

Ta pamiętna chwila była początkiem życia pięknego i godnego. To życie doprowadziło Jana Pawła II na papieski tron. Wielki poeta doby romantyzmu, Juliusz Słowacki, niejako przepowiedział to zdarzenie już w 1848 roku.

„Pośród niesnasków - Pan Bóg uderza
W ogromny dzwon,
Dla Słowiańskiego oto Papieża
Otwarty tron.
Ten przed mieczami tak nie uciecze
Jako ten Włoch,
On śmiało jak Bóg pójdzie na miecze;
Świat mu - to proch”.

Jan Paweł II - papież był od samego początku swego pontyfikatu orędownikiem ludzi pokrzywdzonych, cierpiących, odrzuconych. Jego mądrość, roztropność, dobroć i skromność przyciągała miliony ludzi, również młodych ludzi. Także 1. maja na Placu Świętego Piotra było wielu, bardzo wielu, młodych ludzi. On ich zawsze szukał i mówił: „Bądźcie na tym świecie nosicielami wiary i nadziei chrześcijańskiej, żyjąc miłością na co dzień. Bądźcie wiernymi świadkami Chrystusa zmartwychwstałego, nie cofajcie się nigdy przed przeszkodami, które piętrzą się na ścieżkach Waszego życia. Liczę na Was. Na Wasz młodzieńczy zapał i oddanie Chrystusowi”. On szukał ich, a oni przychodzili. Przyszli do Niego również w ten majowy dzień, by uzyskać odpowiedź na pytanie, jak żyć i by zachwyć się tym „Co może jeden człowiek, i jak działa świętość”.

Benedykt XVI powiedział po polsku o swym poprzedniku: „Swoim świadectwem wiary, miłości i odwagi apostołskiej, pełnym ludzkiej wrażliwości, ten znakomity syn narodu polskiego pomógł chrześcijanom na całym świecie, by nie lękali się być chrześcijanami, należeć do Kościoła, głosić Ewangelię. Jednym słowem pomógł nam nie lękać się prawdy, gdyż prawda jest gwarancją wolności”.

Od teraz Jan Paweł II - nasz Przyjaciel i Nauczyciel, Wielki Człowiek i Wielki Polak jest błogosławionym.

Wiesława Szubarga

Po beatyfikacji

Stało się to 18 maja 1920 roku. W tym miejscu zaczyna się opowieść o niezwykłym życiu i niezwykłym pontyfikacie.

W odpowiedzi na zaproszenie Mosińskiej Biblioteki Publicznej oraz Mosińskiego Ośrodka Kultury 03.06.2011 r. uczniowie Gimnazjum nr 2 w Mosinie: Magdalena Augustyniak, Wioletta Depowska, Maciej Jasiński, Marta Lubinska, Jakub Pieszak, Michał Urbaniak wzięli udział w spektaklu poświęconym pamięci Ojca Świętego, Jana Pawła II. Młodzież przygotowała do spektaklu, według autorskiego scenariusza, Wiesława Szubarga. Naszym celem było opowiedzenie historii życia Karola Wojtyły, a później Jana Pawła II, od chwili narodzin, poprzez cały niezwykły pontyfikat, aż do momentu śmierci a później beatyfikacji.

Organizatorzy wieczoru – Mosińska Biblioteka Publiczna oraz Mosiński Ośrodek Kultury pomyśleli, aby spotkanie z Ojcem Świętym odbyło się w przeddzień XV Ogólnopolskiego Spotkania Młodych nad Lednicą JP2 - liczy się świętość, co dodatkowo podkreśliło rangę uroczystości.

Przedstawiając podczas spektaklu koleje losu człowieka będącego największym autorytetem XX i XXI wieku, pragnęliśmy uzupełnić naszą opowieść o starannie dobrane utwory poetyckie samego Jana Pawła II. Zrobiliśmy to w taki sposób, aby z jednej strony ilustrowały one Jego pontyfikat, z drugiej zaś strony zawierały najważniejsze myśli – przesłania, na których może oprzeć się dzisiaj człowiek, który często czuje się zagubiony i osamotniony i który coraz częściej rzeczywistość postrzega jako nieprzyjazną, czasami wręcz wrogą, co pogłębia jego frustrację.

Snując opowieść o Ojcu Świętym, przypomnieliśmy słowa wielkiego poety, Juliusza Słowackiego, który napisał poruszający, wręcz proroczy wiersz zaczynający się od słów: „Pośród niesnasków - Pan Bóg uderza...” Jego bohaterem jest Papież słowiański.

Nie opieraliśmy się jednak tylko na słowie aktorskim. Naszą opowieść ilustrowały starannie dobrane utwory muzyczne. Habemus Papam Piotra Rubika upamiętnił historyczny moment wyboru Karola Wojtyły na Papieża. Przypomnieliśmy widowni tamten październikowy wieczór, podczas którego słowa o wyborze Karola Wojtyły na Piotrowy tron „wywołały podobną reakcję, jak w przypadku pasterzy czuwających przy swoich stadach”. Wśród tłumów na placu nastąpiło najpierw zdziwienie, ale już wkrótce rozległa się burza oklasków, która przeszła w owację, gdy dotarło do obecnych imię nowego Papieża - Jan Paweł II”.

Nie można było pominąć także pieśni Barka, tak ulubionej przez naszego wielkiego rodaka. Ona właśnie była tchnieniem Ojczyzny, do której gdy został Papieżem, nieustannie tęsknił.

Choć przez wiele lat był daleko od Ojczyzny, nigdy o niej nie zapomniał. Tego wieczoru wysłuchaliśmy fragmentu homilii Jana Pawła II, którą wygłosił podczas pobytu w naszym kraju. Pięknie mówił wówczas o polskiej ziemi, a jej ucałowanie porównywał do pocałunku złożonego na rękach matki.

Całość zamknęła prezentacja zawierająca najbardziej wzruszające zdjęcia z życia Jana Pawła II oraz niezwykle ważne myśli – sentencje, którymi ubogacał nasze życie.

Spotkanie usławiło wzruszający, pełen nostalgii i zadumy, koncert na fletnię w wykonaniu Pana Macieja Lewandowskiego, a także niezwykła wystawa obrazów Pani Lucyny Smok oraz jej grupy podopiecznych z Ośrodka Pracy Twórczej działającej pod patronatem Towarzystwa Przyjaciół Dębów Rogalińskich, poświęcona Janowi Pawłowi II.

Piątkowy wieczór na długo pozostanie w naszej pamięci. To co wówczas się stało, sprawiło że po raz kolejny zrozumieliśmy jakiego wśród nas „... mieliśmy gościa. Jakiego przyjaciela. Jakiego ojca. Jakiego brata. Jakiego atletę i mędrca”.

Wiesława Szubarga

Z kazania kardynała Karola Wojtyły (**Kazanie na 50-lecie śmierci Br. Alberta**) *Chrześcijaństwo jest niemożliwe bez miłosierdzia*

Brat Albert Chmielowski - była to natura bardzo bogata, wszechstronnie uzdolniona. Zapowiadał się jako znakomity malarz, był ceniony przez wszystkich mistrzów pędzla, którzy na zawsze pozostaną w pamięci naszego narodu jako przedstawiciele wielkiej sztuki. Wiemy, że była to jeszcze i dlatego natura bogata, że nie szczędził siebie. Dał tego dowód, gdy jako niepełna 20-letni młodzieniec wziął udział w Powstaniu Styczniowym. Wszystko postawił na jedną kartę dla miłości Ojczyzny. Miłość Ojczyzny wypaliła na nim dożgonny stygmat: pozostał kaleką do śmierci, zamiast własnej nogi, nosił protezę.

Ponad bogactwo natury uderza w nim przede wszystkim bogactwo łaski. Łaska Boża, to jest sam Bóg udzielający się człowiekowi, przelewający się niejako do jego duszy. Im bardziej Bóg udziela się duszy, im bardziej się do niej przelewa przez dary Ducha Świętego, tym bardziej rzuca ją na kolana. Tak właśnie na kolana rzucona została dusza Adama Chmielowskiego przed niewypowiedzianym majestatem Boga, świętością i miłością Boga.

Ale Bóg w przedziwny sposób działa w dziejach człowieka. Oto rzucając go przed sobą na kolana, każe mu równocześnie uklęknąć przed jego braćmi, bliźniami. Tak właśnie stało się w życiu Brata Alberta: rzucony na kolana przed majestatem Bożym, upadł na kolana przed majestatem człowieka, i to najbiedniejszego, najbardziej upośledzonego, przed majestatem ostatniego nędzarza.

Może to porównanie jest wstrząsające, w naszych czasach nie widzimy takich drastycznych zestawień, tak krzyczącej nędzy, tak jawnego upokorzenia człowieka. Jest jednak i dzisiaj

wiele zestawień pozornie mniej rażących, a jednak nie mniej rażących. Jest dużo ludzkich potrzeb, wiele wołania o miłosierdzie - czasem w sposób dyskretny, niedostłyszalny. Iluż jest jeszcze ludzi chorych i opuszczonych w swoich chorobach, bez żadnej opieki? Iluż jest jeszcze ludzi starych, przymierających głodem i tęskniących za sercem? Ile jest trudnej młodzieży, która w dzisiejszej atmosferze życia nie znajduje dla siebie moralnego oparcia?

Miłosierdzie i chrześcijaństwo jest wielką sprawą naszych dni. Jeżeli by nie było miłosierdzia, nie byłoby chrześcijaństwa: to jest jedno i to samo. W służbie miłosierdzia nawet fundusze nie są najważniejsze, nawet domy, zakłady i szpitale nie są najważniejsze, chociaż są to środki niezbędne. Najważniejszy jest człowiek; trzeba świadczyć swoim człowieczeństwem, sobą. Tutaj Brat Albert jest dla nas nieporównanym wzorem. Nie miał prawie żadnych środków, nie dysponował żadnymi funduszami, żadnymi gotowymi instytucjami, postanowił dawać siebie. Dlatego rzucił go Bóg na kolana przed człowiekiem najbardziej wydziedziczonym, ażeby dawał siebie. I dawał do końca swoich dni; dawał ze wszystkich sił. Był to wyraz jego wiary i miłości. Ten wyraz jego wiary i miłości jest dla nas bezcenny, jak równie bezcenny jest w obliczu Boga. Trzeba, ażeby nasze człowieczeństwo wróciło w nowy sposób uwrażliwione na człowieka, jego potrzeby, jego niedolę i cierpienia i ażeby gotowe było świadczyć sobą, świadczyć gołymi rękami, ale pełnym sercem; taki dar bowiem więcej znaczy aniżeli pełne ręce i środki bogate. "Ponad to wszystko większa jest miłość".

90 – lecie harcerstwa w Mosinie

Celem harcerstwa od początku jego istnienia było „rozprzestrzenianie przyjaźni i braterstwa na całym świecie”. O tym marzył i tego oczekiwał 100 lat temu twórca światowego skautingu – generał Robert Baden - Powell.

Za symboliczną datę powstania harcerstwa w Polsce uznaje się dzień 22 maja 1911 roku. Jego prekursorem był Andrzej Małkowski. W Mosinie pierwsza drużyna harcerska powstała latem 1921 roku. Jej założycielami byli: Feliks Szulakiewicz, Marcin Stachowiak oraz Stefan Jelewski. Nowo powstała drużyna została zarejestrowana w Wielkopolskiej Komendzie Chorągwi ZHP jako Drużyna Harcerzy im. Bolesława Chrobrego. Działa ona do dziś. Po 90 latach trudnej historii zachowała swój pierwotny skautowy charakter. Pierwszą żeńską drużynę utworzono w Mosinie we wrześniu 1938 roku. Jej organizatorką i pierwszą drużynową była dh Lucyna Komorowska. Podczas okupacji niemożliwa była oficjalna działalność jakichkolwiek organizacji – szczególnie patriotycznych. Wielu mosińskich harcerzy faszysty aresztowali, a 14 zamordowali.

Wraz z końcem wojny harcerska tradycja zaczęła odżywać z nową siłą. 30 grudnia 1944 r. oficjalnie reaktywowano Związek Harcerstwa Polskiego. Symboliczny początek odrodzenia harcerstwa mosińskiego stanowiło odzyskanie sztandaru 19 Drużyny Harcerzy im. Bolesława Chrobrego, na której czele stanął dh Mieczysław Konieczny. Do pracy harcerskiej włączyli się m.in.: dh Kazimierz Myszkier i Zygmunt Marcinkowski. Działalność podjęły: Drużyna Gimnazjalna i Pożarnicza.

Reaktywacja Ośrodka ZHP Mosina przypadła na dzień 17 stycznia 1957 roku. W latach sześćdziesiątych w Związku Harcerstwa Polskiego podejmowane były próby zmian metodycznych. Wprowadzono sprawności zespołowe, nowe miana i znaki. Poszukiwano form działania. Przykładem jest Nieprzetarty Szlak, obejmujący działalnością harcerską dzieci niepełnosprawne. Lata siedemdziesiąte to dla organizacji okres stabilizacji i dobrobytu. Rozrosły się harcerskie drużyny. 1 DH czyli orkiestra dęta przeżywała rozkwit i święciła triumfy. Lata osiemdziesiąte to czas działalności drużyn specjalnościowych

m.in. 21 Drużyny Żeglarskiej. To początek wyjazdów na obozy letnie do Lubniewic.

Lata dziewięćdziesiąte kojarzą się ze śmiercią dh Doroty Lisek, dh Jerzego Papierza i dh Fabiana Roszaka. To także okres ponownego ożywienia idei harcerskich w naszym mieście. Przyczynił się do tego dh Sławomir Szota i jego 11 Drużyna Starszoharcerska im. Powstańców Wielkopolskich, z której wywodzą się późniejsi drużynowi. 1 grudnia 2000 roku na funkcję komendanta Ośrodka wybrana została dh Danuta Białas. Utworzono 2 Szczepy Środowiskowe „Watra” i „Wilki” oraz Koło Przyjaciół Harcerstwa. Od 2009 r. funkcję Komendanta Ośrodka pełni dh Magdalena Jakubowska, a jej zastępcą jest dh Mariusz Guzy. Komendantem Szczepu Środowiskowego Watra, który przyjął imię dh Doroty Lisek jest dh Michał Janecki. Jednostkami działającymi w ramach szczepu są : 1 Gromada Zuchowa „Promyczki” z Krosna, 43 Gromada Zuchowa „Dzielne Krasnale”, 23 Drużyna Harcerska im. Batalionu „Zośka”, 12 Starszoharcerska Drużyna Wędrowna „Tramp” i 21 Wodna Drużyna Harcerska „Hals”. W skład Szczepu Środowiskowego „Wilki”, który przyjął imię dh Mieczysława Koniecznego wchodzi następujące jednostki organizacyjne : 19 Przyrodnicza Gromada Zuchowa „Leśne Skrzaty”, 19 Gromada Zuchowa „Wilczęta”, 19 Drużyna Harcerska „Czata” im. Bolesława Chrobrego, 19 DH „Mafeking”, 19 Drużyna Wędrownicza „Agricola”. Komendantem Szczepu jest dh Estera Wekwert. W ramach trzeciego Szczepu Środowiskowego „Woodland” z Czapur działają : 13 G.Z. „Dzielne Gumisie”, 14 DH „Leśni”, 20 G.Z. „Leśne Pszczółki” z Daszewic i 15 Drużyna Starszoharcerska „Czarna Kompania” z Daszewic. Przy Ośrodku powstał Krąg Instruktorów T.W.A. Elita.

Wszystkich zainteresowanych zgłębieniem tematu harcerstwa odsyłam do publikacji „Dzieje harcerstwa mosińskiego”.

Oto cały cykl spotkań, który odbył się z okazji z okazji 90 – lecia mosińskiego harcerstwa.

- 1) Rajd Śladami Historii Rzeczypospolitej Mosińskiej – 21.05.2011 r.
- 2) Festyn Organizacji Pozarządowych – 4.06.2011 r.
- 3) Koncert „Drużna Nutka” przygotowany przez T.W.A „Elita” – 11.06.2011 r.
- 4) Rajd pieszy dla obecnych i byłych członków ZHP – 12.06.2011 r.
- 5) Wystawa w Izbie Muzealnej poświęcona 90 – leciu mosińskiego harcerstwa – 17.06.2011 r.

Czuwaj !!!

Każda chwila jest darem...

...i w tej perspektywie patrzę na czas, w którym Dobry Bóg wyznaczył mi misję w Mosinie.

Tak bardzo zakorzenił mnie w Swojej Woli, że dni, miesiące nabrały dla mnie innego wymiaru. To może inni dostrzegali „kalendarz mijających kolejnych lat (...a w Mosinie było ich 11)”, ja zagubiłam się w „Jego czasie” i zapewne dlatego dziś płynię w sercu tylko ogromna wdzięczność za łaskę tworzenia Jego Królestwa w sercach Najmniejszych, ich Rodziców, Dziadków.

Jestem mocno przekonana, że Pan Bóg bardzo mi zaufał, posyłając mnie do Dzieci. Szkoła, Zespół Mikołajki, grupa misyjna Małych Misjonarzy, Dzieci I Komunijskie i ich Rodzice ...wkrótce grupa Dorosłych Mikołajek – czyli Rodziców śpijących Dzieci, to nic innego jak Boża przygoda, do której zostałam zaproszona. Z zapałem serca mogłam czynić wszystko na Jego większą chwałę, a temu błogosławił Ks. Edward – miejscowy Proboszcz.

Miałam niedawno małe przemyślenie: jakie mam pierwsze skojarzenia, gdy wypowiadam „placówka w Mosinie”? – domi-

nowały dwa słowa: **radość i wdzięczność**. To cenne dary, którymi zostało ubogacone moje życie duchowe przez Was kochani Parafianie. Niech Wasza otwartość i miłość promieniuje nadal, niech doświadczają jej następni, potem znów następni...i tak przez cały czas, aż ucieszymy się sobą już na zawsze w Wieczności.

Dziękuję za piękne świadectwa życia tyłu Parafian, za dzielenie się swoimi radościami, trudami, słabościami, za chwile spotkań, głębokich rozmów, szczerych uśmiechów, wzruszeń aż do łez, za zaufanie, godziny modlitw, śpiewów, pielgrzymek...

Zostawiam małe słowo, które myślę, że i Wam pomoże odkrywać Boga, w każdej chwili życia:

„Nieważne bowiem jest, co robimy, lecz ważne, aby czynił to Jezus, który jest w nas. A On jest w nas, jeśli jesteśmy żywym wypełnieniem Jego woli”.

*Z darem modlitwy wdzięczności,
s. Estera od Jezusa Boga z nami*

Pożegnania

kapłanów, którzy w momencie święceń przyrzekają aktualnemu Biskupowi-Ordynariuszowi i Jego następcom cześć i posłuszeństwo... i w trakcie służby kapłańskiej wypełniają to ślubowanie.

Od dłuższego czasu żyliśmy wiadomością, że kończy się ks. Michałowi Miarze 5-letnia kadencja w Mosinie, ale dopiero nadesłany dekret Arcybiskupa Metropolity postawił nas przed faktem zmiany placówki.

<skan dekretu>

We wspólnocie parafialnej, oficjalnie pożegnamy ks. Michała w uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła 29.06 w czasie wieczornej Mszy Świętej. We „Wiadomościach Parafialnych” mówimy mu – do zobaczenia księżo Michale, dziękujemy Ci za 5-letnią wierną, solidną służbę dla Boga i parafii św. Mikołaja w Mosinie. Odległość z Mosiny do parafii Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny na

poznajskich Ratajach nie jest wielka – tam Ciebie odszukamy, a i Ty jako kapelan motocyklistów zawitasz na „Hondzie” lub „Junaku” w naszej parafii. Póki co ruszaj z Bogiem. Powierzamy Twoją służbę na nowej placówce Bożej Opatrzności.

W niedzielę 19. czerwca na Mszy Świętej dziecięcej żegnaliśmy siostrę Esterę – która po 11 latach otrzymała nominację do pracy w stołecznej placówce. Za jej gorliwą postawę i skuteczną pracą tak katechetyczną jak i muzyczną jesteśmy bardzo wdzięczni. Kto policzy wszystkie godziny ćwiczeń z zespołem Mikołajki, kto dostrzeże i doceni tysiące kontaktów z kandydatami do zespołu, z rodzicami tych małych szkrabów a potem doszkalanie warsztatu śpiewaczego?! Kto doceni ogrom pracy z każdym rocznikiem dzieci I-szo komunijnych, spotkania pedagogiczno-oświatowe – z ich rodzicami w ciągu każdego roku szkolnego?! Bóg Ci zapłać Siostró Estero i szczęście Boże na nowej placówce.

Zapowiadałem wiele zmian w Zespole Sióstr Uczennic Krzyża – po wakacjach poznamy imiona tych, co zastąpią ustępujące Siostry, przywitamy ich we wrześniu. Od 2 lipca już jest pewne, że przychodzi do nas nowy wikariusz Ksiądz mgr Adam Przewoźny, pochodzi z pobliskiego Buku, na ostatniej placówce pracował w Lubaszcu. Witamy go i otaczamy sercem i modlitwą. (mamy nadzieję, że sam przedstawi się w artykule).

Ksiądz Edward Majka, proboszcz

ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNANSKI

Poznań, dnia 28 maja 2011 roku
N. 2894/2011

DEKRET

Mając na uwadze potrzeby duszpasterskie Archidiecezji Poznańskiej niniejszym z dniem 2 lipca 2011 roku, zwalnim

Księdza magistra Michała MIARĘ
z urzędu wikariusza parafii pw. św. Mikołaja w Mosinie
**i mianuję wikariuszem parafii pw. Nawiedzenia NMP
w Poznaniu**

w dekanacie Poznań-Rataje

Czynności wikariuszowskie Ksiądz będzie pełnił zgodnie z kan. 548 KPK, z przepisami 118-124 Statutów Synodu Archidiecezji Poznańskiej, Statusem wikariusza w Archidiecezji Poznańskiej i w ścisłej współpracy z miejscowym rządcą parafii.

Na czas powierzonego niniejszym dekretem stanowiska kościelnego, udzielam Księdzu Wikariuszowi ogólnego uprawnienia do ważnego asystowania przy małżeństwach zawieranych na terytorium parafii (kan. 1111 § 1 i 2 KPK).

Stosownie do wskazań Synodu Archidiecezji Poznańskiej w pierwszych tygodniach po objęciu obowiązków w parafii należy złożyć wizytę Księdzu Biskupowi Wikariuszowi Generalnemu (statut 120). W jak najkrótszym terminie należy też złożyć wizytę u miejscowego Księdza Dziekana.

Posłudze duszpasterskiej Wielebnego Księdza oraz pracy nad osobistym uświęceniem serdecznie

blagosławię

Stanisław Gądecki

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

Ireneusz Dosz
ks. prałat Ireneusz Dosz
Kancierz Kurii

Do wiadomości

Ksiądz kanonik proboszcz lic. Edward Majka – Mosina
Ksiądz kanonik dziekan mgr Karol Biniś – Luboń
Ksiądz prałat proboszcz Jerzy Foltyn – Poznań
Ksiądz kanonik dziekan dr Henryk Szymczak – Poznań

ARCYBISKUP STANISŁAW GADECKI METROPOLITA POZNAŃSKI
61-109 Poznań, ul. Ostrow Tumski 1, tel. +48 61 851 28 40, fax +48 61 851 28 44

To właśnie ja

Człowiek od ok. 9 III 1977 roku; odcięty od pępowiny - 9 XII 1977 A.D. w Grodzisku Wielkopolskim, nazwisko - Przewoźny. Chrześcijanin od 15 I 1978; imiona nadane na chrzcie: Adam Wiesław, pełne pierwsze uczestnictwo w Eucharystii 18 V 1986, a dojrzałość chrześcijańska potwierdzona przez ks. abp. Jerzego Strobę 16 XI 1991.

Syn Andrzeja i Marii posłany do Szkoły Podstawowej w Buku, a do szkoły średniej w Poznaniu do Niższego Seminarium Duchownego XX. Zmartwychwstańców, później Arcybiskupie Seminarium Duchowne w Poznaniu.

Diakon - 8 maja 2001 (posługa diakońska w par. Maryi Królowej Rynek Wildecki w Poznaniu); a prezbiter od 25 maja 2002 roku. Wikariusz w Pępowie od 1 VII 2002 do 24 VIII 2004. W latach 25 VIII 2004 - 24 VIII 2006 - wikariusz w Kościanie w parafii pw. Św. Brata Alberta. W czasie 25 VIII 2006 - 24 VIII 2010 - wikariusz parafii pw. NMP Niepokalanie Poczętej w Sierakowie, a od 25 VIII 2010 - wikariusz sanktuarium Królowej Rodzin w Lubaszcu pw. Narodzenia NMP. Od 2 lipca mam posługiwać w parafii pw. św. Mikołaja w Mosinie.

Doświadczenia katechetyczne zdobywałem we wszystkich poziomach i typach edukacyjnych szkół gim-

nazjalnych i ponadgimnazjalnych. Starłem się Boga przybliżyć chorym na czasorekolekcjach dla niepełnosprawnych fizycznie, w szpitalu na Lutyckiej, w poprawczaku na Starołęce, pielgrzymowałem 18 razy do Matki na Jasną Górę w tym kilka razy jako przewodnik grupy, kilkakrotnie do Matki w Borku i w Górcie Duchownej. Od lutego 1998 roku na nowo narodzony w Duchu Świętym i od tego też czasu sympatyzujący z Szkołą Nowej Ewangelizacji św. Barnaby w Poznaniu, by od 2005 roku zaangażować się pełną mocą w posługiwaniu na kursach czy prowadzenie Rocznej Szkoły Ewangelizacji, sympatyzujący z wspólnotą Przymierza Miłosierdzia z San Paulo z Brazylii i siostrami z Rybna.

Absolwent WT i podyplomówki Studium Rodziny na WT UAM, doktorant na WT UAM w Poznaniu z zakresu teologii pastoralnej. Działacz w wielu organizacjach, a także miłośnik wody i lasu.

Z wielką nadzieją przychodzę do Was, z sercem pasterskim. To nie ja was wybrałem, ale to Chrystus Was wybrał dla mnie. Najlepszym miejscem dla mnie nie jest to które bym sam chciał, ale to które Zbawiciel wybrał dla mnie.

Do zobaczenia
Ks. Adam Przewoźny

Ksiądz Adam obchodzi imieniny nie jak na Adama przystało - 24 grudnia, lecz 17 czerwca, podobnie jak święty Adam Chmielowski (Brat **Albert**).

Redakcja

ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNANSKI

Poznań, dnia 28 maja 2011 roku
N. 2895/2011

DEKRET

Mając na uwadze potrzeby duszpasterskie Archidiecezji Poznańskiej niniejszym z dniem 2 lipca 2011 roku zwalniam

Księdza magistra Adama PRZEWOŹNEGO
z urzędu wikariusza parafii pw. Narodzenia NMP w Lubaszcu
i mianuję wikariuszem parafii pw. św. Mikołaja
w Mosinie

w dekanacie lubońskim

Czynności wikariuszowskie Ksiądz będzie pełnił zgodnie z kan. 548 KPK, z przepisami 118-124 Statutów Synodu Archidiecezji Poznańskiej, *Statutem wikariusza w Archidiecezji Poznańskiej* i w ścisłej współpracy z miejscowym rzędem parafii.

Na czas powierzonego niniejszym dekretem stanowiska kościelnego, udziałem Księdza Wikariuszowi ogólnego uprawnienia do ważnego asystowania przy małżeństwach zawieranych na terytorium parafii (kan. 1111 § 112 KPK).

Stosownie do wskazań Synodu Archidiecezji Poznańskiej w pierwszych trygoniach po objęciu obowiązków w parafii należy złożyć wizytę Księdzu Biskupowi Wikariuszowi Generalnemu (stamtąd 120). W jak najszerszym terminie należy też złożyć wizytę u miejscowego Księdza Dziekana.

Posiadaże duszpasterskiej Wielebnego Księdza oraz pracy nad osobistym uświęceniem serdecznie

biogostawię

+ Stanisław Gadecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

ks. prabral Jędraszek Dosz
Kancelarz Kurii

Do wiadomości

Ksiądz kanonik dziekan Symplicjusz Nowak - Lubasz
Ksiądz kanonik proboszcz lic. Edward Malpa - Mosina
Ksiądz kanonik dziekan mgr Karol Biniś - Luboń

Adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji Księży

W wigilię Święta Bożego Ciała, w nocy z 22 na 23 czerwca 2011 wspólnota parafii św. Mikołaja w Mosinie ofiarowały adorację Najświętszego Sakramentu w intencji kapłanów o łaskę w wytrwaniu w Bożym powołaniu dla Księży, którzy pracują, pracowali bądź pochodzą z naszej parafii. Modliliśmy się również o nowe, święte powołania kapłańskie z Ziemi Mosińskiej. W szczególny sposób prosiliśmy Boga w Trójcy Jedynej o łaskę odpustu zupełnego dla dusz w czyściu cierpiących Kapłanów, którzy pracowali bądź pochodzili z Mosiny.

Kapłani są niezwykłym darem Boga dla nas. Przez swoją posługę wyposażają nas w sakramenty ułatwiające ziemską wędrówkę, prowadzą nas duchowo do Bram Niebieskich. Święty Proboszcz z Ars, Jan Maria Vianney mówił, iż Bóg wyposażył Księży w najwyższą wśród wszystkich ludzi władzę - odpuszczania grzechów oraz in persona Christi (w osobie Chrystusa) przemiany chleba i wina w Ciało i Krew Boga, których spożywa-

nie jest niezbędne potrzebne dla naszego zbawienia.

Po zmartwychwstaniu Jezus powiedział Apostołom: "Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane." (J 20,22-23)

W innym znów miejscu czytamy: "Rzekł do nich Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będzie-

cie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. (J 6, 53-57).

Warunki uzyskania odpustu zupełnego dla wybranego kapłana .

Należało:

- znajdować się łasce uświęcającej
- przyjąć Komunię Świętą (w środę lub w czwartek – Boże Ciało)
- pozostawać bez przywiązania do jakiegokolwiek grzechu
- pomodlić się intencjach, za które modli się Ojciec Święty
- oraz warunek dodatkowy – w naszym przypadku adorować co najmniej pół godziny Najświętszy Sakrament

- 19.00 - 20.00 Nabożeństwo do św. Antoniego
- 20.00 - 21.00 Wspólnota Taize (?)
- 21.00 - 22.00 Wspomnienie Papieskie – JPII o kapłanach/ Najświętszym Sakramencie
- 22.00 - 23.00 Odnowa w Duchu Świętym
- 23.00 - 24.00 Wspólnota Taize (?)
- 00.00 - 01.00 Szafarze
- 01.00 - 02.00 Adoracja w ciszy
- 02.00 - 03.00 Adoracja w ciszy
- 03.00 - 04.00 Adoracja w ciszy
- 04.00 - 05.00 Dzieło Biblijne – Czytanie Pisma Świętego – List do Hebrajczyków
- 05.00 - 06.00 Wspólnota Pierwszych Sobót – Różaniec z rozważaniami tajemnicy Ustanowienie Eucharystii
- 06.00 - 07.00 Adoracja w ciszy
- 07.00 - 07.30 Adoracja w ciszy

Modliliśmy się o łaskę odpustu zupełnego dla duszy w czyściu cierpiącej jednego z Kapłanów pochodzącego z Mosiny, bądź tu pracujących, poniżej zebranych.

1. Kapłana, który pracował bądź pochodził z Ziemi Mosińskiej, którego dusza najbardziej potrzebuje modlitwy

1. Proboszczowie	18. Stanisław Walkowiak 1972-1973	33. Janusz Dyderski 1953-1956
2. Mateusz Cerajewski 1787-1814	19. Bernard Kus 1981-1996	34. Paweł Kruszona 1955-1958
3. Paweł Muszyński 1814-1827		35. Tadeusz Michalski 1958-1960
4. Ignacy Szymański 1827-1850	Wikariusze	36. Roman? Ptak 1960-1961
5. Józef Szubert 1851-1854	20. Ignacy Adamski 1902-1902	37. Czesław Sperzyński 1960-1962
6. Ignacy Talaczyński 1855-1866	21. Józef Sopard 1932-1934	38. Stanisław Kaniecki 1968-1970
7. Ignacy Urban 1867-1868	22. Stanisław Lorkiewicz 1934-1935	39. Jerzy Kędziński 1974-1980
8. Bernard Nitschke 1868-1880	23. Milan Kwiatkowski 1935-1937	40. Lesław Działdowski 1974-1977
9. Piotr Loga 1881-1884	24. Florian Deresiński 1937-1938	41. Grzegorz Buczkowski 1980-1983
10. Aleksander Raczkowski 1885-1886	25. Marian Kowalewski 1938-1945	42. Albin Klóska 2001-2008
11. Józef Ullrich 1887-1891	26. Tadeusz Myszczyński 1945-1946	Związani z Parafią Mosińską
12. Jan Gidaszewski 1891-1895	27. Zygmunt Surdyn 1946-1947	(urodzenie, nauka)
13. Ludwik Robowski 1895-1902	28. Waclaw Jeszke od 1947 do (?)	43. Zygmunt Cieplucha 1882-1950
14. Erazm Kafkowski 1902-1930	29. Adolf Stopa 1947-1948	44. Antoni Kantecki 1847-1893
15. Jan Krajewski 1930-1936	30. Antoni Serwatka 1948-1949	45. Janusz Kaniecki 1905-1942
16. Lucjan Haendschke 1936-194(?)5	31. Henryk Olejniczak 1949-1951	46. (niewymieniony tu Kapłan)
17. Roman Hildebrand 1945-1972	32. Henryk Wiczorek 1951-1953	

Zebranie powyższej listy jest zasługą przede wszystkim Pana Zygmunta Pohla, któremu dziękujemy. Nie jest to z pewnością listą kompletną. Prosimy dzielenie się dodatkową wiedzą z ks. Edwardem Majką, proboszczem parafii mosińskiej. **Parafianin**

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

Pamiętkę ustanowienia Najświętszego Sakramentu obchodzi Kościół właściwie w Wielki Czwartek. Jednak wówczas Chrystus rozpoczyna swoją mękę. Dlatego od XIII wieku Kościół obchodzi osobne święto Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa - Bożego Ciała, aby za ten dar niezwykle Chrystusowi w odpowiednio uroczysty sposób podziękować.

Święto Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Bożego Ciała wprowadził w roku 1264 papież Urban IV pod wpływem objawień Jezusa, jakimi została obdarzona św. Julianna z Cornillon (1193-1258), w których Chrystus żądał ustanowienia osobnego święta ku czci Najświętszej Eucharystii. Bezpośrednim impulsem ustanowienia święta miał być cud eucharystyczny, jaki wydarzył się w Bolsena w 1263 r.

Najświętsza Ofiara

Jedne z najważniejszych słów Pisma Świętego to słowa konsekracji, jakie wypowiada Jezus ustanawiając Najświętszy Sakrament. W 1 Liście do Koryntian (1 Kor 11,23-26) czytamy:

Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę! Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę! Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie.

Jezus, Syn Boży, zapowiadając swoją śmierć na Krzyżu, dał nam do spożywania swoją Krew i swoje umęczone Ciało, Które złożył w ofierze za nas, na przebłaganie za nasze grzechy, abyśmy mogli dostąpić zbawienia.

Słowa Życia

W Ewangelii wg św. Jana (J 6, 52-63, 65-69) Chrystus wyjaśnia nam znaczenie Krwi i Ciała Syna Bożego:

Sprzeciali się więc między sobą Żydzi mówiąc: Jak On może nam dać /swoje/ ciało do spożycia? Rzekł do nich Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który

jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. To powiedział ucząc w synagodze w Kafarnaum. A spośród Jego uczniów, którzy to usłyszeli, wielu mówiło: Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać? Jezus jednak świadom tego, że uczniowie Jego na to szemrali, rzekł do nich: To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, jak będzie wstępował tam, gdzie był przedtem? Duch daje życie; ciało na nic się nie przyda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem. (...). Rzekł więc: Oto dlaczego wam powiedziałem: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli mu to nie zostało dane przez Ojca. Odtąd wielu uczniów Jego odeszło i już z Nim nie chodziło. Rzekł więc Jezus do Dwunastu: Czyż i wy chcecie odejść? Odpowiedział Mu Szymon Piotr: Panie, do kogoż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga.

W pierwszym rzędzie Jezus mówi, że spożywanie Krwi i Ciała Syna Bożego jest do zbawienia konieczne. Słowa te nie podobały się wielu. Zawierzyło Chrystusowi tylko Dwunastu, którzy stali się Apostołami. Zostali wybrani, bo zawierzyli. Podobnie i my, jeżeli wierzymy w Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa będziemy przeznaczeni do życia wiecznego.

Oto Ciało Jezusa

Jezus, zrodzony z Maryi, współistotny Ojcu żył na ziemi 33 lata. Widziało Go wielu. Nauczał, umarł i zmatwychwstał. Objawiał się wielu - św. Pawłowi w drodze do Damaszku, św. Juliannie z Cornillon czy św. Faustynie. I my mamy dar widzenia, co więcej dotykania Boga poprzez spożywanie Ciała i Krwi Jezusa.

*Czy wierzę w to, że widzę, dotykam Ciało Syna Bożego? Czy wierzę w to, że na podobieństwo wędrówek Jezusa po Ziemi Świętej, Chrystus wędruje po ziemi mojej parafii w Procesji Bożego Ciała? Jeśli w to wierzę, znajdę się wśród wybranych jak Dwunastu Apostołów. Mam wtedy obietnicę życia wiecznego... Jeżeli nie wierzę w to, będę jak ci uczniowie, którzy w większości odeszli od Jezusa i pozostali bez obietnicy. **Parafianin***

Nabożeństwo Pierwszosobotnie

Pragniemy modlić się i błagać Maryję o wybaczenie wszelkich zniewag, jakich dopuściliśmy się wobec Niepokalanego Serca Matki Odkupiciela.

Ciało Jezusa we Fatimie

Przed właściwymi objawieniami we Fatimie, kiedy to trójce dzieci ukazywała się Matka Boża, Hiacyntę, Łucję i Franciszka nawiedzał Anioł. S. Łucja wspomina pierwsze spotkanie:

„Anioł zbliżywszy się do nas, powiedział: Nie bójcie się, jestem Aniołem Pokoju, módlcie się ze mną. I uklękawszy, pochylił głowę do ziemi. Porwani siłą nadprzyrodzoną robiliśmy to samo, powtarzając słowa wymawiane przez niego: O mój Boże, wierzę w Ciebie, uwielbiam, Ciebie, ufam Tobie, kocham Cię. Proszę Cię, abys wybaczył tym, którzy nie wierzą, którzy Cię nie uwielbiają, którzy Cię nie kochają, którzy Ci nie ufają.

Po powtórzeniu tego trzy razy, powstał i powiedział: *Tak macie się modlić, Serce Jezusa i Maryi słuchają z uwagą waszych próśb.*”

Jedno z kolejnych spotkań z aniołem s. Łucja opisuje:

„... zobaczyliśmy Anioła, trzymającego w lewej ręce kielich, nad którym unosiła się święta Hostia, z której spływały krople krwi do kielicha.

Nagle kielich z Hostią zawisł w powietrzu, Anioł klęknął przy nas i kazał nam powtórzyć trzy razy: *Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty, ofiaruję Wam Najdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa, obecne go na wszystkich ołtarzach świata jako za doświadczenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętności, którymi jest obrażony. Przez niezmiernie zasługi Przenajświętszego Serca i za przyczyną Niepokalanego Serca Maryi błagam o nawrócenie biednych grzeszników.*

Następnie Anioł podniósł się z klęczek, wziął do swych rąk kielich i Hostię. Hostię św. dał mi, a Krew z kielicha rozdzielił między Hiacyntę i Franciszka, mówiąc równocześnie: *Przyjmijcie Ciało i pijcie Krew Jezusa Chrystusa tak strasznie znieważanego przez niewdzięcznych ludzi, pokutujcie za ich grzechy i pocieszajcie Boga waszego. I ponownie uklękawszy powtórzył z nami znów trzy razy tę samą modlitwę: O Trójco Przenajświętsza... i znikł. Myśmy nadal pozostawali na klęczkach powtarzając wciąż te same słowa.*”

Stawajmy z głęboką wiarą, uwielbieniem, ufnością i miłością razem z Matką Jezusa przy Krzyżu - Ołtarzu w czasie Najświętszej Ofiary. Niech w nas wciąż na nowo zmartwychwstaje Chrystus, ilekroć Go dotykamy przyjmując w Najświętszym Sakramencie, w postawie uwielbienia i adoracji.

Święto Bożego Ciała

I-sza DROGA SZKAKIEM ŚW. JAKUBA ROGALINEK – ŻABNO

Wyruszyliśmy z Rogalinka z pod kościoła św. Michała 11.06.2011r. o godz. 13.00 po krótkim oprowadzeniu nas po kościele i terenie probostwa przez tamtejszego księdza Proboszcza. Szliśmy łąkami nad kanałem mosińskim. Pierwszą przerwę mieliśmy w Sowińcu koło figury Matki Bożej Fatimskiej, gdzie odmówiliśmy koronkę do Miłosierdzia Bożego. Dalej szliśmy przez Sowinki, Baranówko aż do drogi Baranowo-Żabno. Na miejsce dotarliśmy po godz. 17.00. Uczestników było ponad 30 – tu w tym kilka osób z Bractwa Jakubowego z Żabna m.in. państwo Palm, którzy są prezesami tegoż Bractwa. Razem z nami siedł także pan Radek Szeszko z rodziną, który przebył osobiście drogę św. Jakuba do Santiago de Compostela. Przed Kościołem w Żabnie można było zobaczyć wystawę zdjęć zrobionych przez p. Radka. Po krótkiej modlitwie w kościele pw. św. Jakuba w Żabnie udaliśmy się na spotkanie z Bractwem Jakubowym tam działającym.

Już dziś zapraszamy na II-gą Drogę św. Jakuba w 2012 roku.

Akcja Katolicka oddział Mosina

„Do kogo wnieść swoje modlitwy o bezpieczną podróż?”

Wspomnienie: 25 lipca; Symbole w sztuce: dźwigający Dzieciątko Jezus, pustelnik;

ŚW. KRZYSZTOF

wewnątrz, wielu jego czcicieli, kierowanych dyskretnie przez włoskie gwiazdy filmowe, pokazało jak silny jest jego kult.”

Ciekawostka o św. Krzysztofie.

„ (...) Legenda głosi, że św. Krzysztof był przerażającym wielkoludem z Palestyny, który pragnął służyć najpotężniejszemu mistrzowi na świecie. Przez pewien czas czcił diabła, aż do chwili, gdy odkrył, że diabeł boi się słowa Jezus.(...) Pewnego razu o pomoc poprosiło go małe dziecko.” Chciało, by św. Krzysztof pomógł mu przedostać się na drugi brzeg rzeki.

„ Mały chłopiec okazał się tak ciężki, że św. Krzysztof ugiął się pod jego ciężarem. Zmagając się ze strumieniem Krzysztof gorzko zapłakał, mówiąc, że czuje jakby dźwigał cały świat.

„Masz słusność, Ja jestem tym, który go stworzył”- odpowiedział chłopiec. Dopiero wtedy Krzysztof,(którego imię znaczy „niosący Chrystusa”) zrozumiał, że na swych ramionach niósł Dzieciątko Jezus.(...)”

„Bądźmy rozważni na drodze”

Rok szkolny dobiega końca. Zaczynają się długie, letnie, wakacje, przyjazdy, odjazdy, zwiedzanie, spacerowanie... Nasza bez troska i chęć przygód często prowadzi do wypadków drogowych. Opanowuje nas „gorączka wakacji”, myślimy tylko o żartach, natomiast trzeba znać w tym umiar, zwłaszcza, jeżeli pasażerami są dzieci. Każdy się urodził po to, by żyć, a nie by umierać w młodym wieku! Sama jestem dzieckiem i nie chciałabym kończyć teraz swojego życia. Wiem, że w szkole czekają na mnie znajomi, nowe doświadczenia i wyzwania, a także rodzice pragną widzieć jak wzrastam w szczęściu, więc choćby z tego powodu WŁĄCZMY MYŚLENIE.

Modlitwa do św. Krzysztofa. Modlitwa Kierowcy.

Boże daj mi pewną rękę i bystre oko, abym nikomu nie wyraził żadnej krzywdy....

Nie pozwól Dawco życia, bym stał się przyczyną śmierci lub kalectwa, a także zachowaj od nieszczęścia i wypadku.

Pohamuj moją pokusę nadmiernej szybkości.

Oby piękno stworzonego przez Ciebie świata i radość Twej łaski towarzyszyły mi zawsze. Amen.

Główne przyczyny wypadków drogowych :

- nadmierna prędkość,
- nietrzeźwość,
- agresja na drodze,
- niestosowanie urządzeń zabezpieczających,
- brak poszanowania dla innych uczestników ruchu drogowego;

„Drodzy rodzicie i kierowcy ! Wiemy, że wam się spieszy, ale my chcemy wrócić w nowym roku szkolnym cali i zdrowi”

Łucja Majchrzycka - kółko dziennikarskie przy Szkole Podstawowej w Krosinku

Niecodzienna wizyta motocyklistów na plebanii

W dniu 19 czerwca br. odchodzący z parafii ks. Michał Miara przyjmował niezwykle gości, członków Unii Polskich Motocyklistów Świata „Orzeł Biały” oraz innych zaprzyjaźnionych motocyklistów. UPMS zrzessa ludzi, dla których jazda na motorze jest prawdziwą pasją, wśród gości znalazł się Prezydent OB w Polsce „Rumcajs”. Motocykliści przybyli, aby odwiedzić ks. Michała, który jak widać na fotografii, stawia pierwsze kroki w motocyklowym światku. Także ksiądz proboszcz nie odmówił sobie przyjemności i zasiadł za kierownicą przepięknej Hondy Goldwing (Fot. 2). Motocykliści uroczystie wręczyli księdzu pamiątkowe tablo z fotografiami upamiętniającymi wydarzenia z 29 maja br., za co w ramach podziękowania zostali zaproszeni na kawę oraz przepyszne ciasto. Następnie wszyscy udali się na piknik parafialny w kościele pw. Zmartwychwstania Pańskiego w Poznaniu przy ulicy Dąbrówki. Na pikniku pojawił się ks. Eda Jaworski, proboszcz parafii pw. Świętego Kazimierza w Gułtowach i członek Klubu Motocyklowego „Shark”, by wspólnie z motocyklistami pożegnać odchodzącego z poznańskiej parafii ks. Arkadiusza Kitę.

Agnieszka Rosińska

Niezwykła chwila Chrystusowa Michała chrystusowca ...

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej głównym celebrazem Mszy św., kapłanem prowadzącym procesję i wygłaszającym homilię był neoprezbiter, rodak z Mosiny chrystusowiec Michał Kłos. Chwila to niezwykła: młody misjonarz po latach służby w parafii, latach formacji zakonnej i seminarystycznej, na chwilę przed wyruszeniem w daleki świat, w który posyła Pan, przemawia do nas!

Niech słowa tej homilii zapadną nam w serce:

-Prośmy Pana Boga, aby uwolnił nas od grzechów i zjednoczył wszystkich, którzy przyjmują Chleb Eucharystyczny;

-Otwórzmy się na to, aby Chrystus obecny w Eucharystii przemieniał nasze życie;

-Niech Chrystus obecny w Eucharystii oczyszcza nasze dusze z zabrudzenia nieuporządkowaniami i przywiązaniami tego świata;

-Niech lekarzem naszym będzie Chrystus obecny w Eucharystii, jak w ośrodku uzależnień, prowadzonym przez siostrę Elwirę, gdzie centrum życia stanowi Msza św., nieustająca adoracja, modlitwa i asceza;

-Kościół bierze początek z Ostatniej Wieczerzy –niech w łamaniu chleba –w łamaniu Hostii, znaku naszego „złamanego”, trudnego życia, w które zanurzony był też Jezus, będąc człowiekiem, następuje nasze uświęcenie i uzdrowienie;

- Pozwólmy Chrystusowi obecnemu w Eucharystii uzdrawiać nas z całego naszego egoizmu i grzechu, w którym jesteśmy zanurzeni. Amen.

Spisała **Jolanta Kapelska**

ZGONY: Heigelmann Helena – 1. 79, Nowak Julian – 1. 93, Nowak Stanisława – 1. 85, Sikora Gertruda – 1. 85, Tomkowiak Maria – 1. 58, Nowakowski Krzysztof – 1. 58, Michalak Jerzy – 1. 64, Bączyk Henryk – 1. 79, Biedrowa-Mikołajczak Beata – 1. 47, Konieczna Maria – 1. 70, Garasz Jerzy – 1.52, Rajewicz Zbigniew – 1. 58, Binkiewicz Bolesława – 1. 71,

CHRZTY: Stasiak Martyna, Markowski Wiktor, Skrzypek Zofia, Włodarczak Wiktoria Magdalena, Ratajszczak Roksana, Marcinkowski Igor Hubert, Kurowski Bartosz Konrad, Kamzelak Maria Aleksandra, Słodzinski Julia, Słodzinski Lena, Łuczka Paweł, Grzempowski Antoni, Frydrychowicz Wiktor Norbert, Popielas Kacper, Remlein Martyna, Bulczyński Bartosz Stefan, Kamińska Natalia, Szulc Amelia Wiktoria, Dziubek Marcel Bartosz, Pachura Natalia, Adamczyk mają Weronika, Kwiatkowski Wojciech, Mansfeld Zuzanna Maria, Kula Martyna, Lenartowska Agata, Lenartowska Monika, Stypa Zofia, Maćkowiak Lena Małgorzata, Wieczorek Agata Maria Magdalena, Kurowski Gniewomir, Suszka Julia, Tomczak Borys Błażej, Kurek Marieta, Wieczorek Gracja Maria, Pachulicz Aleksander Łukasz, Wnuk Nadia Julia,

NOWY KAPŁAN Z MOSINY

Towarzystwo Chrystusowe dla Polonii Zagranicznej
SOCIETAS CHRISTI PRO EMIGRANTIBUS POLONIS

ul. Panny Marii 4, Pl-60-962 Poznań, tel. +48 61 64 72 100, fax +48 61 64 72 356
e-mail: sekretariat@tch.org

Poznań, dnia 18 maja 2011 r.
L. dz. 189/2011

Przewielebny Księżę Proboszczu!

W myśl przepisów Prawa Kanonicznego uprzejmie zawiadamiam, że **Michał KIOS**, syn Stanisława i Krystyny z domu Wolff, urodzony 2 lipca 1985 r. w Poznaniu, ochrzczony 4 sierpnia 1985 r. w Mosinie, par. św. Mikołaja, w dniu 17 maja 2011 r. w Bazylice Archikatedralnej w Poznaniu przyjął święcenia kapłańskie z rąk ks. bpa Zdzisława Fortuniaka.

Zgodnie z wymogami Prawa Kanonicznego proszę Czciwego Księdza Proboszczu o wpisanie powyższego do Parafialnej Księgi Chrztałów. Proszę również o przysłanie na adres: Sekretariat Generalny Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, ul. Panny Marii 4, 60-962 Poznań, potwierdzenia o dokonaniu adnotacji.

Łaczący wyraży głębokiej czci

ks. Andrzej Oczyszkowski SChr
sekretarz generalny

Czcigodny Ksiądz Kanonik
Edward MAJKA
ul. Kościuszki 1
62-050 MOSINA

ks. Krzysztof Czerwak SChr
wikariusz generalny

Michał KIOS
główny

Uwaga narzeczeni! Z uwagi na urlopy w lipcu nie będzie śródkowych spotkań z narzeczonymi.

Konta: **Parafii** GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001;
CARITAS GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; 20.00.

DNI POWSZEDNIE

pon. – so. 8.15; 18.00

ŚWIĘTA ZNIESIONE

7.30, 9.00, 16.00, 18.00

CHRZTY I i III sobota miesiąca

- katecheza dla rodziców i chrzestnych w przededniu chrztu po Mszy Św. wieczornej w domu katolickim.

BIURO PARAFIALNE – tel. 061 8132-861 w. 24

- poniedziałek 18.30-19.00
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 8.00-10.00
- ostatni wtorek m-ca 16.00 -18.00 (prolongaty grobów)

NARZECZENI w II i IV piątek od 16.00 do 17.30

Spotkania dla narzeczonych w II i IV **środę** miesiąca o **godz. 18.30** w domu katolickim

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

czynna w środy od 16.00 do 17.30

Wiadomości Parafialne - parafii mosińskiej- wydawca ks. proboszcz Edward Majka.

Adres redakcji: 62-050 Mosina ul. Kościuszki 1 tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.republika.pl – opracowanie Paweł Zawieja - www.wiadparafmosina.republika.pl
e-mail: parafiamosina@poczta.onet.pl

„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (red. odpowiedzialny), Tadeusz Małecki (z-ca red. odpowiedzialnego), Anna Cicha, Katarzyna „Kropka” Czaińska, Jolanta Kapelska, Stanisław Lemke, s. Estera Serafin, Joanna Stiller, Paweł Szukalski, Stanisław Kosowicz (redakcja techniczna)

Redakcja zastrzega sobie prawo do adiacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Wikariat: 61 813 28 61; Siostry: 61 813 72 57